

---

„Прича о Таталији“, Весна Алексић

**Наслов рада: Како сам заволео  
своју сестру**

О писцу: Весна Алексић (11.априла 1958. год., Обреновац) је српска књижевница. Дипломирала је на Филозофском факултету у Београду. Ради као стручни сарадник у предшколском образовању. Аутор је више драма, романа,..., међу којима се издвајају „Карта за летење“, „Ја се зovem Јелена Шуман“, „Марија Модигани“, „Цимет меда“, „Госпођица шпагета“, „Каљави коњ“, „Принцеза апатрапа“, ...

У овој књизи се говори о дечаку, који има пет година, његовим родитељима, тек рођеној сестри Наталији, као и о томе шта он проживљава док сека не дође из породилишта.

Једног дана мама је дошла од лекара и показала дечаку црно-бели снимак бебе, која треба да се роди. Дечак на слици није видео ништа, сем једне мале мрвице. Међутим, мама му је рекла да је беба сада мала, као мрвица, али да ће полако порастати у мамином стомаку. Од тада дечак почиње да осећа љубомору и тужан је. Он мисли да ће беба узети сву пажњу његових родитеља и да ће мама више волети бебу него њега.

Док се сви радују беби, он није расположен. Када је мама отишла у породилиште, дечак је тужан и забринут.

Пробудили су га једне ноћи и рекли да се мама породила и да ће се беба звати Наталија. Он сестру зове Таталија, не зато што не може да изговори њено име, већ због тога што жели да буде у центру пажње.

Када је беба стигла кући, дечак се обрадовао, јер се мајка вратила и загрлила га. За бебу је мислио да је ружна и жута. Те ноћи, када је заспао, замишљао је како ће направити васионски брод, да пошаље бебу на Месец. Замишљао је и да пошаље бебу Таталију у џунглу, да живи као дечак Могли, са животињама. Такође, маштао је да бебу поклони диносаурусима - биљоједима да се играју са њом.

Беба је три дана била код куће и била је болесна, добила је жутицу. Мама је отишла са бебом у болницу. Дечак је поново био тужан, јер је опет остао без маме. Плакао је. Сви су били забринуте за бебино здравље.

У ноћи се дечак пробудио и пошто му је недостајала мајка, отишао је да помирише мамин шал. Отац га је загрлио и рекао да не плаче и да ће бити све у реду. Рекао му је да не брине за сестру, јер ће она оздравити. Дечак се тада осећао ружно, јер се сетио да није волео бебу и да је хтео да је пошаље у свемир. Осећао се јадно и мислио је да је он за све крив. Међутим, отац га је умирио. Рекао му је да бебе често добијају жутицу, после рођења, и да ће беба оздравити. Рекао је и да ће сутра мама и сестра Наталија доћи из болнице.

Тада је дечак схватио да је заволео своју сестру и задовољан је отишао на спавање. Радовао се што ће се мама и сека вратити кући.

Ова књига ми се допала, зато што је дечак на крају ипак заволео своју сестру и више није био љубоморан на њу, јер је схватио да мама и тата њега исто воле као и пре.

Тема: Осећања детета, када се у породици роди још једна сека или бата.

Место: дечакова кућа, породилиште.

Ликови: дечак од пет година, његови родитељи, баба и деда, бекиситерка Цеца, беба Наталија.

Особине ликова:

Брат - дечак, који има пет година, осећа се тужно и запостављено када чује да ће добити сестру, али на крају схвата да је заволео;

Његови родитељи - воле дечака, труде се да се он не осећа запостављено, зато што се родила беба.

Поруке:

Када дете добије сестру или брата не треба да буде тужно и нерасположено. Не треба да мисли да га родитељи више неће волети као пре. Треба да буде срећно, зато што добија друштво у породици, и особу која ће га, поред родитеља, и када одрасте, волети и бити уз њега.

Родитељи, када добију друго дете, треба да пажљиво објасне првом детету да неће бити запостављено, већ да ће га исто волети и бринути о њему, као и до сада.

